

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Diff. V. De Definitione & Essentia Modorum apud alios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

loquentis ad esse loquentis transit sine ulla mutatione.

RESPONDETUR. Esse illic mutationem ratione novi actus voluntatis quo dirigit mentem suam ad alium, vel ratione signorum aliquorum spiritualium, vel ratione verbi mentis, ex sua speciali ratione, vergentis ad alium, de quo in materia de Angelis.

DIFFICULTAS V.

*De Definitione & Essentia Modorum
apud Alios.*

PRIMO definit modum Hurtadus disput. 2. Metaphysica Sect. 5.

Modus est qui per suammet essentiam est actualis determinatio rei indifferentis.

IMPUGNATUR I. ab Arriaga. Ubicatio & Duratio sunt modi, & tamen non sunt actualis determinatio subiecti ad aliquid, si enim ad aliquid determinarent, maxime determinarent ad locum, & hoc tempus, sed ad hæc non determinant; nam locus & tempus prout sunt ab ista Ubicatione & Duratione cōdistincta, nihil sunt. Ergo ad hæc modus non determinat, nec potest modus determinare ad se ipsum, alias ita definiri deberet; Modus est, qui est actualis determinatio ad se ipsum; si autem ita definiretur male definiretur, explicaret enim definitum in ordine ad se ipsum, æquivaleretq; huic definitioni: Modus est qui reddit subiectum actualiter habens modum, quod videtur ridiculum. Addit deniq; omnem formam physicam determinare ad se ipsam, Anima enim rationalis non determinat ad formam leonis &c. & tamen forma physica determinans ad se ipsam, nō est modus.

Hæc ratione formata ab Arriaga non est contentus Oviedo contrōv. 4. Metaphysica pars 5. Pensanda mens illius.

I. ARGUMENTUM. Oviedo est, sufficit ut modus ad se ipsum determinet, quia possibilis est calor, qui non media actione, sed per se ipsum dependeat à principio activo & uniatur, non per distinctam unionem subiecto, iste calor erit modus, & tamen ad nihil distinctum à se ipso determinabit. Quod verò possit non media actione calor, sed per se ipsum dependere à principio activo, probat instantia desumpta ex iis quæ creantur, supposito quod creatio non sit modus.

RESPONDERI potest. Non probari, quod ille calor sit modus, quia non repugnat etiam rem se ipsa pendere, & ad nihil distinctum à se ipsa determinare.

II. ARGUMENTUM. Oviedo est, benè fieri possunt definitiones per definitum materialiter sumptum, quia substantia definitur, quod sit ens per se, causa quod sit principium per se influens &c. Ergo & modus definiri poterit per ordinem ad se ipsum.

RESPONDERI potest. Quod cæteris paribus præster acceptare istam definitionem, in qua definitum nec materialiter ponitur in definitione, hoc ipso enim clarior erit definitio, suo definito.

ADDO. Aliud est querere an se ipsis uniantur formæ, & aliud an se ipsis determinent subiectum: fieri enim potest ut aliquid se ipso non uniat, & tamen se ipso ubi unitum fuerit, ad aliquid determinet, sicut per multos verbum mentis per se ipsum non unitur potentia, & tamen se ipso determinat cognoscitivam, ad hoc cognoscendum, non aliud. Arriaga autem dicit solum determinare omnem formam ad se ipsam, non verò uniri se ipsa. Deniq; determinare ad se ipsum saltem secundum conceptum negativum, est, auferre negationem sui, omnis autem forma aufert negationem sui. Cæterum aliter.

CONTRA I. est. Quod immerito velit Arriaga, omne determinativum subiecti, debere esse determinativum ad aliquid à se distinctum. Certè enim subsistentia seu Persona, est terminus, & in multorum sententia modus, & tamen ad nihil distinctum, à se ipsa determinat, termini item quantitatis, sunt per aliquos modi, & tamen ad nihil distinctum à se ipsis determinant. Non nego tamen aliquos modos, ad aliquid à se distinctum determinare. Deinde cū modi interdum determinent ad aliquid à se distinctum, interdum non determinent ad aliquid distinctum, hinc fit, ut modi ut sic, definitio, non supponat pro determinatione ad se ipsum.

CONTRA II. Quia definitio ab Hurtado data potest extendi etiam ad formalitates Scotisticas si dentur, & ad formalitates connotativas, verè enim etiam illæ formalitates determinant indifferentias.

CONTRA III. Quia videtur superfluere particula actualis, si enim determinatio est, actualis est, hoc ipsoque non esset determinatio, si actualis non esset.

II. DEFINIT modum Arriaga Disp. 1. Metaphysica Sect. 1. *Modus est informatio actualis subiecti.* Porro hanc informationem duplicem esse, dicit unam intrinsecam quomodo unio per illum subiecto in quo recipitur, est intrinseca. Aliam informationem dicit esse intrinsecam, quo pacto Actio, informat extrinsecè agentem, neque enim potest esse divinitus actio, ut non denominet causam causantem.

NON SATISFACIT I. hæc definitio. Quia informatio ista extrinseca, non potest ullo modo dici informatio, alias posset dici, quod si materia sit in uno loco ultimo disposita, & forma in alio loco, quod tunc extrinsecè informetur materia, et si non potest formis physicis realibus tribui informatio extrinseca. Ergo nec tribueretur modis.

NON SATISFACIT II. In principiis admittentium

tium denominationes, formalitates &c. nam etiam illis competit esse informationes actuales subiecti.

NON SATISFACIT III. Quia anima dum est actu unita Corpori, illudque informat, non est modus, & tamen possit dici, quod sit actus informativus subiecti, adeoque & actualis informatio subiecti, formis enim competere potest, non tantum esse informativum ut Quod, sed etiam informativum ut Quo. Quidquid sit an tunc intercedat vel non intercedat intermedia Unio. Ceterum si distinguuntur informativum, & informatio non tenebit argumentum adstringendo scilicet informativum, ad prædicatum rationis.

III. DEFINIT modum quidam recentior quod sit actualis actuatio subiecti, hæc explicatio

NON SATISFACIT I. Quia ly actualis superfluit, si enim actuatio est, actualis est.

NON SATISFACIT II. Quia non repugnant modi non tantum actuates, sed etiam actuabiles, ut si ponatur modalitas intermedia, receptiva, cum aliqua substantia alicujus formæ supernaturalis receptiva.

NON SATISFACIT III. Possibilis est talis materia, quæ sit essentialiter ordinata ad unam formam, & forma quæ sit ordinata essentialiter ad unam materiam, & quam materiam impossibile sit sine illa forma existere, & illam formam sine hac materia, quæ enim in hoc implicantiæ quo Casu materia huic formæ uniretur non per superadditum modum.

Ratio, quia illic nulla esset indifferentia ad quam tollendam necessarij sunt modi. Et tamen illa forma, non esset modus, ita enim suppositio est argumenti, & non repugnat duobus entibus ita ordinatis, ratio realitatis, & tamen illi formæ competeret esse actualem actuacionem subiecti. Quod ipsum probatur, quia esset actualis informatio ipsiusmet materiæ, impleteretq; illius capacitatem, ergo esset actualis actuatio subiecti, utpote reddens illud subiectum non actuabile sed actuatum. Quod si illi formæ quæ censetur non esse modus, convenit definitio modi de qua disceptatur, rectè inferretur, illam definitionem non esse legitimam.

DIFFICULTAS VI.

Proponitur definitio Modorum & Mens Suarii.

DICENDUM est. *Modum ita bene definire; Est determinatio physica indifferentis rei, vel si vis dicere, Entis.* Dictum debere esse determinationem non verò informationem aut actuacionem, quia modalitates non raro sunt quid extrinsecum rebus quas determinant, non veltat autem quidquam determinari ab extrinseco, est autem saltem quoad phrasin durum dicere,

quod informetur vel actuetur aliquid, ab extrinseco. Dictum modum esse physicam determinationem seu entitativam, ut excludantur formalitates & denominationes. Dictum debere esse determinationem rei indifferentis, ut ostendatur illam formam quæ essentialiter non nisi ad unam materiam esset ordinata, se ipsa uniendam. Addidi si vis dicere Entis, nam si quis teneret intellectionem esse modum, & se ipsa non uniri intellectui, modus ille unitivus, non rem sed Ens indifferens determinaret.

QUÆRES. *An modos de quibus hic, tenuerit Suarez? Tenuit.*

RATIO I. Ille qui suis modalitatibus condistinctam existentiam, esse actuale extra suas causas, ab alio ente etiam actuali condistinctum, tribuit, tenet modos de quibus in præsentibus, si enim habent esse actuale & existentiam distinctam, sunt revera quid entitativum. Suarez autem iis quos agnovit modis id concessit disp. 31. Metaphysica Sect. 1. n. 30. *Dum, inquit, subsistentia, suum proprium esse existentie habet, condistinctum etiam modaliter, ab existentia naturæ substantialis.* Et rationem adfert, quia ille modus, Verba sunt Suarii, *qui est subsistentia, distinguitur in re ipsa à natura, tanquam aliquid actuale, extra suas causas positum, ab alio ente, etiam actuali.*

RESPONDEBIS. Quod etiam formalitates Scotificæ habeant existentiam non entitativè sed formaliter ex natura rei distinctam & quod hanc tribuerit non nisi Suarez suis modis.

CONTRA. Ostendatur hoc ipsum esse mentem Suarii, ostendatur ex mente Suarii hæc duplex existentia, præcipuè cum ipse Suarez ipsam existentiam non condistinxerit ab ipsa entitate rei extra causas posita, hinc si cui tribuit existentiam, tribuit entitatem, ostendatur tenuisse Suarium Formalitates Scotificas.

RATIO II. Ille qui de suis modis asserit quod sit spiritualis, non materialis, tenet modum de quo in præsentibus non formalitatem, Suarez autem dicit unionem esse modum spirituale.

RATIO III. est. Ille qui de suis modis asserit, quod sint aliquid positivum & afficiant ipsas entitates, per se ipsos, dando illis aliquid, quod est extra essentiam totam ut individuum, & existentem in rerum natura, ille tenet non esse purum nihil modos; hoc autem asserit Suarez Disp. 7. Sect. 1. n. 17. Deinde Suarez dicit modum quem tenet non esse rem, non esse puram formalitatem, dicit non esse omnino nihil, sed modum quandam realem ut habetur n. 18. & n. 28. de Distinctionibus, *Atque ita, inquit, concedendum est quatenus modus est ens, entenus ipsum, & rem quam modificat, esse duo entia & distingui in re ipsa, & realiter latè loquendo.*

DICES I. Suarez Disp. 7. Sect. 1. n. 17. dicit novam entitatem non adferre modum.

RESPONDETUR. Quod ibidem se explicat Suarez, quod modus non adferat entitatem ratam,